

Izbaja vsak drugi in četrti četrtek v mesecu.

Naročnina stane 80 kr. na leto.

Posamezne številke se dobivajo po 5 kr.

GLASNIK

Naročnino in dopise pošiljajte uredništvu „Glasnik“ Cesta v Mestni Log 4.

Oglasila delavcev, ki nimajo dela, ali delodajavcev, ki iščejo delavcev, se vsprejemajo zastonj!

Krščanski delavci, združite se!

Štev. 9.

V Ljubljani, 11. marca 1897.

Letnik III.

Krščansko-socijalna Ljubljana.

Dne 4., 5. in 8. t. m. smo imeli v Ljubljani volitve volilnih mož za peto skupino. Tri stranke so se kosale med seboj: liberalna „Narodova“, socijalno-demokratska in naša.

Napega duha smo pričakovali izida. Liberalci so bili vporabili vsa sredstva za svojo zmago in pred volitvijo so trdili, da razven kolodvorskega okraja, kjer zmagajo rudeči judovski demokratje, dohodo povsod zase večino. Kako so delali, naj spričuje to, da se je n. pr. užitniškem paznikom zapovedalo, da morajo voliti liberalno, sicer izgubé službo. Podobno se je pritisvalo na paznike v prisilni delavnici. Znani Predovič, Šlegel itd. so naganjali ljudi skupaj. A vse to ni nič pomagalo. Več mož, ki so jih liberalci brez vprašanja zapisali v zapisnik svojih volilnih mož, se je uprlo temu nasilju in so delali za nas. Med temi zaslužita posebno čast gospoda stolar Schmelzer in črevljar Carli.

Kako so delali socijalni demokratje, se ne dá popisati. Grozovite lazi in obrekovanja, ki so jih spravili ob teh volitvah na dan, se ne dáde naštet. Tako so n. pr. obetali v Ljubljani in po deželi, da bodo odpravljeni vsi davki, vsa vojaščina, če oni zmagajo. Vsak dobó po 900 gld. na leto. Če pa zmagajo f...i, bodo pa samo nove tlake in novi davki. Krščansko-socijalni kandidat bo predlagal, da se plača kaplanom zviša, delavcem pa zniža, češ, da imajo že tako preveč. Gostilničarjem, ki niso bili z njimi, so obetali bojkot, železničarjem so pretili, da jih bodo spravili iz službe, vpokojenim železničarjem so žugali, da jim vzamejo starostno podporo itd. Grdo je bilo videti, kako so ravno tisti, ki se imajo največ zahvaliti duhovnikom, v črni nehvaležnosti rjuli kot zverine na boj proti njim. Bilo je grozno. Slo se je v resnici za vero in pa za popolno brezverstvo, ki je v nepopisnem zabavljanju proti duhovnikom dajalo duška svoji divjosti. Socijalisti so letali kot obsedeni sem in tija, trgali listke iz rok, napajali volivce in če ni bilo drugače, tudi legali, da so oni katoliški. Poleg tega moramo priznavati, da so bili prvi dan volitve neprimerno bolje organizovani kot mi. Imeli so mnogo več agitatorjev in mnogo več voz. A vse to

ni nič izdalo. Naše delo je blagoslovil Bog, in misli, ki smo jih sejali po slovenskem katoliškem delavskem društvu in njegovih shodih, so vskalile z nepopisno silo na dan.

Krščanski socijalizem je prvič javno nastopil in se meril z dvema sovražnikoma — liberalstvom in socijalno demokracijo. Zmagal je tako, da je liberalstvo popolnoma poraženo in da tudi socijalna demokracija brez moči, potrta tava ob tleh. Naj spričujejo naše številke, kako se je volilo.

Prvo volitev označujejo te-le številke:

Vol. okraj	štev. volilcev	velj. oddan glas.	Od teh je volilo			absolutna večina	vspah volitve
			kršč. soc.	soc. dem.	liberalno		
I.	714	325	194	46	85	163	zm. kršč. soc.
II.	1071	454	231	157	66	228	"
III.	1920	669	329	175	163	335	ožja volitev
IV.	1848	739	333	311	90	369	"
V.	456	163	109	13	39	82	zm. kršč. soc.
VI.	510	283	136	131	12	142	ožja volitev
Vkup	6519	2633	1332	833	455	—	—

Povdarjati moramo, da je nekaj liberalcev, ko so videli, kako jim gre, že pri prvi volitvi oddalo svoje glasove socijalnim demokratom.

V ponedeljek so bile ožje volitve, ki so izpadle tako-le:

Vol. okraj	štev. volilcev	velj. oddan glas.	Od teh je volilo			absolutna večina	vspah volitve
			kršč. soc.	soc. dem.	liberalno		
III.	1920	728	529	199	—	364	zm. kršč. soc.
IV.	1848	815	493	322	—	408	"
VI.	510	317	209	108	—	159	"
Vkup	4278	1860	1231	629	—	—	—

Zmagali smo torej z več nego 900 glasovi večine. Naši somišljeniki so bili navdušeni, da ni popisati. Ponosno so dvigali naše listke in nasproti socijalnim demokratom povdarjali svoje katolištvo. Lepih vzgledov v tem oziru je na stotine. Čast zlasti tistim železničarjem, ki

Naročajte „Glasnik“!

so pogumno v kljub najstrastnejšim grožnjam glasovali za naše! Čast vrlim Trnovcem in Krakovcem, ki so prišli vsi na volišče! Čast zavednim Vodmatčanom, ki so tako krepko pokazali, da ne marajo judovskih hlapcev. Čast vsem delavcem in obrtnikom, ki so vstrajali v boju, da je tako častno zmagala naša stvar.

Liberalci zagrizenejše vrste so pri ožji volitvi pomagali socijalnim demokratom. Pošteni možje pa, ki so bili doslej pri narodni stranki, so šli z nami in za nas! Slava jim zato! Pokazalo se je jasno, kar smo že tolikrat napovedovali, da bo liberalstvo samo po sebi ponehalo. Jeden del pojde k socijalnim demokratom, drugi pa prestopi k nam. Par mladih advokatov (dr. Tekavčič in dr. Kušar) je n. pr. odkrito glasovalo za socijalne demokrate. Naj le bo!

Bog nas je blagoslovil in uslišal naše prošnje. Ljubljana je izvolila vse h 59 mož kršč. soc. mišljenja. A pri ti zmagi ne smemo ostati. Pomnimo to-le:

1. Ljudstvo je v prvič govorilo v splošni kuriji. Govorilo je slovesno in zmagonosno za našo stvar. Torej v boj za njegove pravice, v boj zlasti za splošno volivno pravico!

2. Socijalni demokratje so v kljub porazu dobili veliko število glasov! Organizujmo se torej še bolj in uničimo strupeno judovsko seme izmed svojega ljudstva! Sezidajmo delavski dom v Ljubljani. Komur je kaj na sveti stvari, naj žrtvuje, kar more.

3. Napovejmo boj slabemu časopisju. Gostilne, kjer se beró samo liberalni in socijalistični listi, niso za nas! Tudi tu bomo zmagali, če bomo organizovano nastopali.

4. Obnovimo zaupanje v svoje ideje in ogrejmo se ob ti zmagi za bodočnost, da res priborimo slovenskim delavskim stanovom njihove pravice na temelju katoliške vere, na temelju pravičnosti in ljubezni.

5. Ozivimo vzajemnost med vsemi tistimi, ki se še držé pravega krščanstva. Zbirajmo drobce v ogromno vojsko, ki se bo borila proti brezverstvu in proti kapitalizmu z Bogom za krščansko ljudstvo.

Naša organizacija.

Slovensko katoliško delavsko društvo v Ljubljani je izdalo v 8. in 9. tednu 82 gl. 20 kr. za podporo svojim obolelim članom. — V društvene namene so darovali nastopni č. gg. dobrotniki: A. Kržič, profesor v Ljubljani, 5 gl., Ivan Podboj, župnik v Planini, 5 gl., Fr. Klemenč, župnik na Uncu, 5 gl. Bog povrni stotero in obudi mnogo posnemalcev! — Umri je 7. t. m. društveni redni član Mihael Zaletel, v starosti 58 let. N. p. v. m. — V nedeljo, dne 14. t. m. ob 10. uri dopoldne bo na Rožniku duhovno opravilo v zahvalo, da je Ljubljana v minulih dneh pokazala svoje belo, krščansko-socijalno lice. Društveniki in njih prijatelji, vdelezite se v velikem številu!

Iz Mengša. V „Glasniku“ še dosedaj ni bilo dopisa od tukaj, zato prosim malo prostora. Dne 27. februarija smo imeli volitve. Volilo se je pošteno in mirno, samo naše može. Liberalci so predvečer hodili si privržencev iskat v pozni nočni uri, kakor davčni eksekutor od hiše do hiše, pa imeli so slabe limance seboj, le redek se jim je vsedel nanje. Strašili so tudi: če ne boš z menoj volil, dal ti ne bom več mleti. Na dan volitve pa so bili skriti v neki sobi in nihče se ni upal pokazati. Jeden zagrizenec je gledal naše može od daleč, ko Mojzes obljubljeno deželo, najbrž zato, da je svojim tovarišem nasvetoval, da naj le ostanejo skriti v svojem brlogu in se pomaknejo še bolj v kotiček, ko ščurek v steni. Vidite, da se je pri nas letos katoliški prapor visoko povzdignil. Poštena stvar je zmagala. Liberalci so propadli v Mengšu in sprevidijo, da ni tal zanje. Slovenskemu ljudstvu so se odprle čči in začeli so se zavedati. Vedno bolj se jasni! Ustanovilo se je pred kratkim tudi pri nas „kat. slov. izobraževalno društvo“. Udov vpisalo se je že nad 100. — Se nekaj me prsti srbé: „Narodov“ dopisnik od tukaj ne more videti našega, za vse dobro vnetega kaplana, Tom. Rožnika, živega, vedno ga napada v svojem umazanem listu. Pa povemo mu na obe ušesi, da če bo bolj zabavljajl čez njega (gosp. Rožnik se mu smeji), bolj ga bomo ljubili mi in tesneje se ga bomo oklepali. Na željo bodemo „Narodovemu“ dopisniku že vzeli pezdír iz očesa, ako ne bo miroval lepo. Spomni naj se na pregovor: Kedor seje nemir in prepír, žeti bo moral burjo in vihar. Torej pred svojim pragom naj pometa.

Iz Novega Mesta. Iz našega mesta se v „Glasniku“ ne čita z lepa kaka novica. Misli bi se utegnilo, da nimamo kaj pisati, dasi temu ni tako. Le preveč »komod« smo, da bi pisali. Toraj sprejmite danes nekoliko vrstic. Socijalni demokrati so tudi pri nas že nekaterekrati poskušali srečo, a imeli sploh le smolo, naš Dolenjec ni za njihove budalosti. Lani so grozno pogoreli; poskušali so pred tremi tedni zopet, ali okrajno glavarstvo jim je zmešalo streno — prepovedši shod. Ujeli so s svojim »neumornim delom«, pri katerem se je med drugimi zlasti tudi trudil nekov »Kopač«, plačani agent socijalnih demokratov, le malo številce rokodelcev in pisarjev. Delavnica g. črevljarskega mojstra Stefanovića in pa kancelija g. dr. K. Slanca sta poglavitna panjeva teh »nebodijih treba«. — Naši »socijusi« se ponašajo (kakor i drugod), da so socijalni demokrati, ali ko se je pa v »Dolenjskih Novicah« povedalo, kje jim je glavno gnjezdo, so se vendar grozno razjarili, češ, da opravljamo. Čudni ljudje, ako je socijalno-demokratstvo častno, bodite veseli, da se pové svetu, kje sté, ako pa je sramotno, škodljivo, zakaj vas trpita gg. črevljarja Stefanović in Kristan? Mi seveda se bodemo ravnali po gestu »Svoji k svojim« ter svoje potrebe naročali pri krščanskih mojstrih Fr. Piceljnu v katoliški hiši rokodelskih pomočnikov, g. Leop. Ciglerju, starosti imenovane družbe itd. Vi pa iščite svojih naročnikov pri socijalnih demokratih in njihovih prijateljih — bomo videli, kdo bode bolje opravil! Za drugo nedeljo 21. t. m. pa so napravili ti »osrečevalci« rodu človeškega volilni shod pri

gostilničarju Kovaču. Radovedni smo bili, kako bodo razlagali svoj evangelij; zato smo šli nekateri mednje. Iz Ljubljane sta nas osrečila dva s svojim obrazom, gg. črevljar Kordelič in socialni agitator E. Kristan. Zadnji je bil glavni govornik. Kaj je pravil, veste, vsaj se premelevajo povsod ene in iste pleve, opomnim le, da sta mu ugovarjala — odgovarjala gg. dr. Mariško in vikarij Prelesnik ter revčka pripravila v vidno stisko. Ali priznati se mora vendar, da je gospod govoril lepo, dostojno, nikakor razžaljivo. Z njim bi se dalo kaj pametnega spregovoriti, ako ne bi imel (vsaj v Novem mestu) take garde. Brez dvoma ga je bilo samega sram lastne družbe; kajti razun gg. pisarjev Slančevih so bili drugi večinoma tako pijani, da je bilo res gnusno. Motili so lastnega svojega govornika neprenehoma tako, da jih nista mogla po vsem naporu umiriti predsednik Kordelič in pametni črevljarski pomočnik Uroš. Gotovo si je moral misliti gospod: Bog me varuj tacih prijateljev. Da, res tako; Novomeščani le gledamo, koga so pridobili socialni demokrati zase — smejamo se in pravimo — no, ti pač ne bodo osrečili človeštva, k večemu gostilne in šnopsarije, ako bi se po socialdemokratiških principih premoženje delilo! Zlasti ostudno se je vedla neka pijana muha, ki dela pri čevljarskem mojstru g. Kristanu. Ne moremo pa reči isto, kar smo rekli o govorniku Kristanu, o socijusu Kordeliču; ta je komaj odprl svoja usta, pa je takoj izbruhnil iz sebe tako grde besede, take zabavljice, da jih tu ne maramo ponavljati. Pa kakov je bil vspeh? Pijača je privabila dokaj ljudi, pilo jih je »socialdemokratično« morda do 40 glav; ali pri volitvah, kolika sramota — vjeli so celih 14 glasov! Kolika prevara! Je-li bilo to vredno tacih naporov, da ste se socialni demokrati štirikrat potrudili v Novo mesto? Za našo stranko je bilo oddanih najviše 51 glasov, za liberalno, ki bode volila g. Kunca, največ 74 glasov in sicer po groznej agitaciji. Ko bi bili mi storili z agitacijo količkaj za svojo stranko, zmaga bi bila naša. Naučili smo se nekaj, in povemo liberalcem naravnost — drugič bomo mi odločili. Najhujši delavec za liberalce je g. dr. Karol Slanc (ki pa tudi socialne demokrate podpira, sploh vsacega, kdor je zoper duhovne, ki so ga spravili do kruha.). Ta gospod strašne piha, da se mu je godila tako slaba. Gosp. krojaškemu mojstru Mikoliču preti, da ga bode pripravil ob delo, ker je volil katoliško. Pa ne bode tako hudo. Bomo že skrbeli mi, zavedni katoliki, zlasti pa duhovščina iz mesta in okolice, kedo je naš, in gospod Mikolič se bode prepričal, da bode geslo »svoji k svojim!« njemu le koristilo. — Naši štirje volilci, ki bodo glasovali za liberalnega kandidata Kunca, so gg. župan Schegula, krojaški mojster Weiss, mizarski mojster V. Umek, in posestnik A. Kos. Od par teh gospodov se nam zdi čudno, da se dajo tako rabiti. Časi se spreminjajo in ob času vse prav pride.

Idrijske volitve in mi. Dne 10. februarja t. l. je bila pri nas volitev v peto kurijo. Zmagali so seveda

socialni demokrati, ker so bili v to dobro preparirani in so naši ljudje čezmerno brezbrizni bili za to volitev. Udeležba pri volitvi ni bila posebno velika in volitev sama se je še dokaj mirno vršila, če odštejemo nekoliko zabavljic na »proklete« katoličane. Dobili smo vsejednako 89 mož, ki so z nami volili. Nastavili smo bili med drugimi poštenimi možmi za volilnega moža tudi tukajšnega župnijskega upravitelja g. Franca Onušiča, misleč, da ga bodo liberalci in socialni demokrati volili, ker nosijo svoja usta vedno polna hvale o njem. A zmotili smo se! Niti jednega glasu ni dobil od nasprotnih strank! — Pri tej priložnosti se je videlo, da ne dajo nobenemu duhovniku prednosti proti drugemu v takih razmerah. Lari-fari, to povejte v prihodnje kakemu oslu, da imate gospod Franca in Janeza radi in da le gospoda Oswalda sovražite, ker vam vedno na repove stopa! Sedaj pa še nekaj! Kar se grehov v Idriji stori, gre na račun katoličanov. Tako jo je nekdo »podrukalo« že pred par leti, da so katoličani na poslanca Povšeta naredili in podpisali neko pismo, v katerem so se izjavili, da imajo idrijski delavci že dosti plačila ter da ne potrebujejo nobenega zboljšanja plačil! To je laž, debela laž! Pozivljamo gospoda vodjo Povšeta, da priobči vsebino onega pisma v kakem listu, da se bodo onim zapeljanim, ki to verujejo, oči odprle in da se nam reši častno ime! Ali menite, da smo katoličani res tako neumni, da si ne želimo zboljšanja svojega položaja? Tudi mi si želimo, da bi nam pečene piške v usta kar same letele! A to ne gre in ne bo slo! Naša misel je pa ta in te se bomo držali, da delajmo pošteno in za to delo dobivajmo tudi tako plačilo, da sebe in svoje družine lahko pošteno preživimo! Želimo si prijaznega občevanja z delavci od strani predstojnikov, zboljšanja naših bolniških in pokojninskih dohodkov in ne takih kakor so sedaj, ko človek ravno toliko dobi v starosti, da ne more ne živeti, ne umreti. Nadalje naj se našim vdovam dajo zdatne pokojnine in našim osirotelim otrokom pa zadostne oskrbnine. Želimo si zdravih in cenih stanovanj, določeno minimalno plačo pri akordnem delu, znižanje davkov in državnih doneskov na podlagi večjega obremenjenja onih, kateri več premorejo, kakor pa mi itd. Hujskali pa mi ne bomo proti nobenemu stanu! Nam je duhovščina od Boga dana voditeljica, nam so oblasti od Boga postavljene oskrbniki. Spoštovati se morajo vsi stanovi med seboj in ne zaničevati se! Nas ne skominja prav nič Rotsildovih 4000 milijonov, ki niso naši, čeprav po vaših shodih vedno sline cedite po tistih 80 milijonih skupnega cerkvenega premoženja v celi Avstriji. Kaj pa je 80 milijonov za vse cerkve, samostane, hiralnice, bolnišnice, ustanove za gluhoneme, sirotišnice itd. v celi Avstriji nasproti 4000 milijonom premoženja v žepu enega samega juda! Ali ni Rotsildovo premoženje 50 krat večje kakor pa premoženje cerkveno cele Avstrije! Kdo pa uživa po največ od cerkvenega premoženja, ali ne ravno reveži, bolniki, stari ljudje, dijaki, osiroteli otroci itd. To bi morali g. Brozovič ravno Vi vedeti, ker Vam

Zahtevajte „Glasnik“ po gostilnah!

Marijanišče v Ljubljani vzgojuje Vaša dva otroka brezplačno. Rudarji idrijski, nikar ne verujte, da bodo prisli časi čez 50 let, tudi čez 500 let ne, da bi vam ne bilo treba prav nič delati. Delali bodo tudi naši potomci; razmere pa se jim bodo zboljšale na podlagi krščanske pravičnosti in ljubezni, a ne na podlagi socialističnega prekucijskega programa. Da se pa delavske razmere v Avstriji zboljšajo, treba je previdnih, učenih in zgovornih poslancev, da bodo dobre in krščanske postave naredili! Vsak tak mož mora imeti srce za tiste, kateri so ga za poslanca postavili in pa tudi dober kristjan mora biti, da se boji enkrat odgovornosti pred Bogom! Ne poslušajte vabljenih in mamljivih glasov od drugih strani, ampak volite sedaj, ko pride čas, moža, ki je za vas že govoril in se bo še rajši trudil za vas, če ga vnovič izvolite za poslanca. In ta mož je: kurat Anton Koblar. Saj bi bilo vendar preotročje za Idrijo, ko bi si vsake kvatre volili novega poslanca. Volimo toraj Koblarja; ker nam je bil sedaj dober, naj nam bo še v prihodnjih šestih letih.

Iz Radeč. Dragi „Glasnik“! Toliko zvestih bralcev imaš tu v Radečah, pa se nikoli nič ne oglasiš iz tega kraja. Ni čuda, saj je pri nas vedno vse pri starem, živimo prav mirno življenje in videti je, kakor da bi se za nobeno stvar nič ne brigali. Samo pri zadnjih volitvah smo se pa precej oživili in volitvena borba je bila huda pri nas, kakor malokje. Naša stranka ni imela opraviti samo s tukajšnjimi liberalnimi nemškutarji pod županovim vodstvom, ampak tudi z rudečimi socialisti. Kdo bi si to mislil! In vendar je res! Imamo namreč tu pri nas že par takih rudečkarjev, ki so se dali vjeti v goljufive mreže socijalne demokracije. Par teh zaslepljenih revežev bere tudi „Delavca“ in seveda jim srce od veselja poskakuje, ko iz njega strastno vsrkavajo one bajne sanje o čudoviti sreči prihodnje socialistične države, kjer bo vladala sama prostost, enakost in bratstvo. Pa tega sami sebi ne verjamejo. Kako umevajo socialisti to enakost in bratstvo in svobodo, so že neštivilnokrat v dejanji pokazali. Tudi v Radečah smo pri volitvi za V. skupino imeli priliko popolnoma prepričati se o tem. Zabavljanje, zmerjanje, zaničevanje, žuganje, pretenje, pest in kolec, to je pri njih bratstvo in enakost in prostost. Ko se je kaplan prikazal na cesto in stopil med može, da bi jih še bolj za našo stvar pridobil, je brž nekaj takih socialistov, navdahnjenih surovežev priletelo nadnj, mu pretilo s pestmi in mu odreklo vsako pravico stati tam na javni cesti in može na pošten način nagovarjati. Seveda so jo skupili. Naši možje so spoznali, kaj znajo ti ljudje, pa jim krepko dali okusit, da v Radečah ni prostora ne za liberalce, ne za socialiste. In res, čeprav se z veliko vnamo skušajo zatrositi socialistične ideje med naše delavce še celo po shodih, — ki se jim pa hvala Bogu ponesrečijo, — se vendar naši vrli delavci po tovarnah na Zidanem Mostu in pa v papirnici radeški ne dajo zapeljati. Zlasti delavci iz papirnice so ob dnevu volitve bili odločno na naši strani. Živeli! Blagi g. Valentin Krisper jim je pustil prosto roko in njegovi delavci so delali po svoji vesti;

vkljub raznim zapeljivim mamilom so bili kar vsi za nas. — Volitev v Radečah je res marsikaj pokazala, česar bi človek skoro ne verjel, pred vsem pa to, da naše preprosto ljudstvo je verno ljudstvo, ki se ne dá tako meniti, tebi nič za nos voditi ali pa celo strahovati od par zaslepljenih ali pa najetih kričačev.

V Prevaljah. Dne 14. febr. je imelo kat.-polit. in gosp. društvo za Slovence na Koroskem svoj javni shod pri Šteklju v Farni vasi. Zadnji dogodki v tem okraju so javno pokazali, da je bilo to zborovanje silno potrebno. Že dne 8. febr. so imeli socijalni demokratje svoj shod pri Farherju na Liši, pri katerem je govoril cele tri ure soc. dem. kandidat za V. skupino, črevljar Eich iz Beljaka. Dobro mu je končno posvetil č. gosp. prefekt Podgorca iz Celovca. Najžalostnejše pri tem, a jako značilno je, da so celo učitelji (!) glasovali za socijaldemokratično kandidacijo in da je bil izvoljen učitelj Klainig iz Lies zapisnikarjem pri onem zborovanju. Kmetje so bili preplašeni po surovih naukih, ki so se tam razglasili, in zato so mnogoštevilnejše kakor kedaj popréj prišli k našemu shodu. Bilo jih je namad 600 pričujočih, med njimi tudi kakih 30 socijaldemokratov. G. Lega t otvori zborovanje, pozdravi s priserčnimi besedami v tolikem številu došle zborovalce in poda v kratkih potezah sliko liberalnega gospodarstva. — Gosp. Kandut pravi, da ne mara več govoriti o liberalizmu, ta spada že k »stari sari«. A lepega »sina« ima, to je nemski nacijonalizem, ki se sam ošabno imenuje »stranko prihodnosti«, seveda po krivem, ker ni in a prihodnosti, kakor govornik dokazuje. Nemski nacijonalci so ravno tako brezverni, kakor stari liberalci. To dokazuje Steinwenderjev izrek na Dunaju l. 1888.: »Starega verskega liberalizma se moramo na vsak način držati.« Tudi vestni Avstrijanci niso, vsaj je znano, da skilijo črez meje. Oni pravijo, da smo mi hujskači. To je ravno tako, kakor v pravljici, ko je volk ovco pri potoku zagledal, je tudi rekel, da mu vodo kali, in jo je požrl. Tudi ne marajo za nas, čeravno se nam sedaj lepe delajo. Kje je toraj pomoč? Pri nas in v naši zvezi s kristjani cele države. Z združenimi močmi! tako si bomo pomagali, in dal Bog, da bi ob petdesetletnici vladanja našega presvitlega cesarja vsi — z združenimi močmi stali pod znamenjem križa zbrani in storili v se za vero, dom in cesarja. (Burno odobravanje.) Potem govori profesor dr. Janez Ev. Krek. Povdarja, kako važne so volitve in v imenitnih, krepkih besedah opisuje čas liberalne vsemogočnosti, oziraje se na različne politične stranke. Če koga srečamo, ga vprašamo: »od kod si in kam greš?« Če ne gre z nami, potem se pač ločimo. — Vprašajmo nemške nacijonalce: od kod ste, od kod je nemski narod? V puščavah in gozdih so živeli, dokler niso prišli katoliki menihi, ki so jih učili polje obdelovati, ki so jim prinesli oliko in so spremenili divjake v verne kristjane. Potem se le so bili Nemci srečni in olikani. Toraj veri se imajo zahvaliti za omiko. Če bi torej sama nemška narodnost ljudi omikane in srečne storila, bi ne bili stari Nemci divjaki, temveč najodličnejši narod. Veri se imajo zahvaliti za vse, a sedaj jo preganjajo. Druga

stranka so socijalni demokratje. »Od kod ste?« Nimajo krstnega lista. Pri njih zibelki so stali judje: Marks, Engels in Lassale (klic: »hoch Lassale!«) Preljubi moji — ti so morali nezadovoljce vseh dežel združiti, zakaj drugače bi se reveži proti njim vzdignili. Človeka nezadovoljnega storiti je prav lahko. Vse nezadovoljne so združili na podlagi brezverstva. Pravijo nekateri, da katol. cerkev nič ni storila za delavce. Kautsky, jeden soc. voditelj, sam priznava, da je bilo v srednjem veku dobro skrbjeno za rokodelce. Delavcev v današnjem pomenu pa prej nismo imeli, zato ker prej ni bilo strojev in tovarn. Že l. 1848. se je škof Ketteler na Nemskem potegoval za delavce. Ali mislite, da so menihi, ki so prišli prvi v zdvijane naše kraje, skrbeli za svoj dobiček? Ali skrbijo misijonarji, ki gredo med afrikanske ljude, jede, ali na otoke gobovih, kjer dobijo gotovo nalezljivo bolezen, za svoj žep? Kdaj je bil pa kak žid ali kak socijalno-demokratski voditelj tam — ljudi osrečevat? Kam gre denar, ki ga tukaj med delavci za »socije« pobirajo? Za čifutske časopise, za slavnoznani volilni oklic, za plačo glavnih voditeljev na Dunaju, ki si po tisoče zaslužijo itd. — Zdaj pa nas še naša stranka sreča? Od kod si in kam greš? Ob, skrb za ubogo ljudstvo me je rodila, odgovori kat. stranka, in jaz ne bom mirovala, dokler nimam zagotovila, da bodo moji otroci časno in večno srečni. Tudi mi hočemo, da bi bili ljudje tukaj na svetu vsaj pomanjkanja prosti in da bi svoje pravice zadobili, a mi tudi ne pozabimo, da imamo Gospoda nad seboj. Izvolite tedaj s kom hočete hoditi. (Burno odobravanje in ploskanje.) — Za besedo se oglasi med drugimi socijalistični voditelj, črevljjar Wögerer, ki hoče nemški govoriti. Kmetje: Slovensko govorite, mi smo Slovenci. Drug klic: Saj ima svojega ministra. Naj ta govori. Nato se oglasi sodrug Supanc, delavec in muzikant na Liesah, in modruje: »Vi ste rekli, da nimamo kratnega lista. To ni res. Vsak od nas ga zna pokazati. Mi hočemo pravico. Noben se še ni za nas potegoval. Vi nas hočete »fernihtat«. Vi pravite, da nimamo Boga. — Mi ga imamo.« (Klici: »Ja, mi ga imamo. Hoch Adler! Hoch Lassale. Cerkev na Prevaljah so sami delavci zidali.«) — Profesor dr. Krek razloži, da jih je veliko med socijalnimi demokrati, ki ne vedó za kom gredó. Pogledajmo voditelje! Jaz nisem rekel, da Vi niste krščeni, ampak Vaša stranka je brez krstnega lista, judje so voditelji. Krščeni ste, a vaša stranka je list raztrgala! Vi pravite, da ni nihče za vas kaj storil? Trijerski škof so se pritoževali, da je od 300 njihovih duhovnov bilo kaznovanih polovica, ker so se potegovali za pravice krščanskega ljudstva. Sami sebi nismo mogli pomagati, za druge pa smo se vendar potegovali. Č. gosp. kaplan Križaj se obrne do socijalnih demokratov: Vi pravite, da imate vero. Pri Farherju tega niste pokazali, ker se potegujete za to, da se odpravi verski poduk iz šole. Ali ne? (Klic: Ne, to ni res!) — Tako? To ni res? Zakaj pa v volilnem oklicu stoji? No, ali je res? — (Nobenega odgovora! — Nato ploskanje.) — Vi ste proti veri,

to nam dokazujejo izreki vaših voditeljev. — Bebel je v nemškem državnem zboru rekel: Nebesa prepuščamo angeljcem in vrahcem. — Vaša voditeljica gospa Dvořak-Popp pravi sama, da sicer trdijo socijalni demokratje, da naj vsak veruje, kar hoče, da je vera zasebna reč, ali v resnici noben tega ne verjame, ampak za sedaj pridržimo to v vsporodu. — Toraj pesek v oči! Ali se to pravi, da niste proti veri? — Č. g. župnik A. Keznar: »Za cerkev so res delavci veliko storili. Tem žalostneje je, če jo sedaj pomagajo razdirati.« V resnično očetovski ljubezni opominja in svari č. g. župnik potem delavce, da naj se odvrnejo od svojih zapeljivcev. Tudi naša želja je vsakemu, kolikor mogoče, pomagati. Ali mi imamo gospoda med nami, kateremu moramo tudi vsi služiti. Glejte, pri Farherju ste se smejali, ko se je o Bogu govorilo. (Klic: Nismo se! — Drugi klici: Gotovo ste se!) Ali imate pravico eno njegovih zapovedi izpodriniti? G. župnik se prisrčno kličejo svoje delavce nazaj k skupnemu delovanju v duhu sv. cerkve in sklenejo: »Le-to vam konečno povem: v škornjicah, katere vam bosta ta dva »suštarja« napravila, ne boste dobro hodili. (Občni smeh in ploskanje.) — Wögerer: Ich bitte ums Wort. Das ist ja eine Beleidigung. (Klici: Slovensko govorite!) G. Legat: Tukaj ne moremo izjeme delati, ker je sloj zborovanje. (Klic: Minister naj govori!) Supanc: Kristus pravi: Ljubi svojega bližnjega — Vi pa juda zaničujete — (vpije) ali je jud en pes? Prof. dr. Krek: Te besede v ustih socijalnega demokrata pomenijo: Ljubi juda in sovraži kristjana. (Odobravanje.) Toliko pomenijo, kakor: ljubi juda in daj mu svoje vse. Kristus je tudi dostavil: ljubi bližnjega kakor samega sebe, toraj ni treba sebe ugonobiti iz same ljubezni do — juda. Ljubezen je cvetlica, ki mora vzrasti na njivi krščanske vere in upanja, drugače vsahne. Brez vere ni prave ljubezni! (Burno odobravanje.) G. Legat zaključi debato in dokaže v jedrnatih besedah, kako neznosno je današnje stanje našega šolskega vprašanja. Potem zaključi zborovanje z »živio« klici na našega presvitlega cesarja. — Vse dvorane so še dolgo ostale napolnjene in pogovarjali smo se o našem stanju in o prihodnjih volitvah. Tako sijajnega shoda pri nas še ni bilo, to se obče slisi. Hvala kat.-polit. društvu, hvala gg. govornikom, posebno dr. Kreku za njihov veliki trud. Slava pa tudi našim kmetom in delavcem, ki se niso ustrašili dolgih potov, da so prišli tako mnogoštevilni na zborovanje. Dal Bog, da bi navdušenje tudi vstrajalo in obili sad prineslo. Korajža velja! Bog živi: »fante iz fare!«

Iz kranjsko-štajerske meje. Bolj kot pri nas, niso mogli socijalisti nikjer agitirati v peti skupini. Misijonar Čobal je letal o polnoči krog in je budil delavce iz spanja in jim razlagal to-le modrost: »Če sedaj f... i zmagajo, potem imamo zopet tlako in veliko več drugih davkov« — — — Kedo se ne smeja? Za Čobalom je prisopihal drugi z rudečimi listki: »Iz Trbovelj sem. Tu imate listke; na njih so možje, ki jih morate voliti. Ti

so pravi. Z belim listkom ne sme nobeden na volišče; drugače ga ne vzamejo. Tako je kričal. — In res se je listemu slaba godila, ki je imel naš bel listek. Vzeli so mu ga, raztrgali in zraven so ga še obreali socialisti, ki so v tolpah stali na volišču. Kedor je hotel ohraniti zdravo kožo, je moral rudečkarje voliti, ali pa ne hoditi na volišče. Taka je bila pri nas prosta volitev, pri kateri so seveda zmagali socialni demokrati. A nadajamo se, da je to bilo zadnjič. — V Žalcu so pa zmagali krščanski socialisti. Krepka kat. delavska organizacija jih je tako okrepila, da ne morejo nič več proti njim rudeči kričači, dasi se trudijo na vse kriplje. — Čast zavednim Žalčanom!

Razvedrilo.

Kdo kvari ljudstvo?

(Po Bolandenu priredil Jožef Volc.)

(Dalje.)

Rekši potegne knez listnico, vzame iz nje tisočak in ga dá dijaku. Le-ta hvaležen vzame denar. A komaj pogleda bankovec in zazna njegovo visoko vrednost, čudno zažari njegovo lice.

»Gospod, tolike svote ne morem vsprejeti; dovolite, da vam bankovec vrnem!«

»Zakaj?« dé knez začuden.

»Ker se vsekako motite, — ker meni ne more pripadati tolik dar, ker bi zlorabil vašo dobroto, ko bi vsprejel —«

»Vsi trije izgovori ne veljajo, dé gospod Kajetan. »Ta dar vam bodi priča, kako spoštujem in občudujem poštenega, značajnega in vernega mladeniča.«

»Vaš dar je brezmeren, ne morem ga vsprejeti,« zatrdi Božič in položi bankovec na mizo.

Deželni knez gleda v mladega učenjaka kot v uganjko, ki mu je ni moči rešiti.

»Tukajšnje vsučilišče šteje 1300 dijakov,« reče končno. »Med temi nimate druga, ki bi odbil mojo ponudbo.«

»Strinjam se z vami, prijatelj!« pripomni Kogoj. »Nijeden ne bi pomisljal kot ta gospod. Tisoč forintov bi bil tudi bogatinu ljub dar. Z njimi vsakdo vsaj za čas lahko veselo in lagodno živi. Vendar pa pazite, gospod, kako jaz uporneža pregovorim, da vsprejme vaš visokodušen dar, nadaljuje Kogoj smehljaje in se obrne k dijaku. »Poglavitni vzrok svojega daru je moj rahločutni gospod prijatelj zamolčal, ta je: vaša revščina. Vsaj ste dejali sami, da je glad vaš vsakdanji gost. Moj prijatelj vrši toraj dolžnost krščanske ljubezni, njegov dar je miloščina. Če ne vsprejmete miloščine, zabranite dobro delo in se pregrešite. Toraj vam velewa vera, da dar vsprejmete. Quod erat demonstrandum!« (Kar je bilo dokazati!)

Božič pomislja, a le za hip.

»Gospod, hvaležno vsprejem dar! Bog vam povrni tisočkrat, kar ste meni dobrega storili! Kar mi treba še časa za študije, zadostuje ta svota, da se mirno pre-

živim. Zahvaljujem vas, blagi gospod, blagoslovi vas Bog.«

Knez se nasmehlja. Na lici se mu je bralo, da čuti, kar izraža svetopisemski rek: Bolje je dajati, ko jemati.

»Dovolite še jedno vprašanje, gospod doktor!« prične Kogoj. »Kako pač, da ste si še živo ohranili svojo katoliško vero na vsučilišču, kjer prevzeta brezverstvo in brezboštvo v plašču vede?«

»Za pričetnike je skušnjava neznanska,« odgovori Božič. »Možje, ki so mi bili učitelji, in katerih učenost sem občudoval, ti mozej se moje versko prepričanje namah otemnili deloma s trpkim, strupenim sramotjenjem, deloma z očitim zanikanjem in vednostnimi napadi. Molil sem bolj kot običajno in vsak dan se izročil božjemu varstvu. Vzgojen sem bil namreč krščansko, zato sem se verno držal verskih vaj, posebno nedeljske službe božje in četrletnega prejemanja sv. zakramentov. To močno versko orožje je kot jeklo odbilo vse pušice, ki so z brezverskih stolic frčale v moj um. Zajedno sem marljivo študiral, da mi je bilo moči tudi vednostno boriti se s svojimi sovražniki. In čim obsežneje je bilo moje raziskavanje in spoznavanje na vednostnem polju, tem jasneje so se mi tudi kazale zmote zlovoljnega modroslovja, pa tudi napačne trditve in sklepi za brezboštvo bolnega naravoznanstva. Tako sem po napornem delu z božjo pomočjo srečno rešil svojo vero. Zdaj se puhlemu, na videz vednostnemu blebetanju po visocih stolicah sočutno posmehujem.«

»Častitam, gospod doktor! Možko in vrlo ste se držali,« pohvali ga Kogoj. »Se enkrat si v slovo stisnejo roke.«

Drugo jutro sta bila proučevalca na potu do kemika. Kogoj je vodil na vrvi malovredno ščene, katero je Emil priskrbel. Dijak ju vsprejme z besedami: Vse v redu! Tu, kar zahtevate, rastlinski strup, ki tekom pet minut nedvomno gotovo umori.«

Kogoj potegne iz žepa klobaso, jo razreže, varno odpre stekleničico in nekaj kapljic kane na meso. Ščene slastno požre kosce, sede in se oblizuje.

»Strup ne bo nevaren,« dé knez nadejaje se, da je kemik prej goljuf, kot morilec.

»Za hip potrpite!« reče dijak.

Pes se opoteče, sesede in pogine.

»No, vidite,« vikne veselo kemik. »V istem času in na isti način zamori moj rastlinski strup ne le čveteronožce, marveč tudi dvonožce.«

Knez jezno in zaničljivo pogleda v visokočolca. Potem seže v žep in položi pet stotakov na mizo.

»Hvala lepa!« reče dijak.

Knez prime za steklenico, stopi k oknu in zadega posodo s toliko silo na cestni tlak, da se razleti na tisoč koscev.

»Šlo se je le za stavo, — midva nisva zločinca,« dé končno razljuten in ostavi s Kogojem podstrešno izbo.

(Dalje sledi.)

Drobtine.

Volitev v peto skupino. Krščansko-socijalnega priporočena na Kranjskem so grdo napadali slovenski liberalni listi rekoč, da je »molj v klerikalnem kožuhu«, »rudeči socialista v talarju« itd. Nemško liberalna judinja N. Fr. Presse pravi o njem, da je »extrem-fanatich«. Socijalisti so hrumeli nad njim, kar so mogli, a nič ni izdalo. S 730 glasovi je bil izvoljen dne 10. t. m. bogoslovski učitelj dr. Krek. Njegova dolžnost je sedaj pokazati, da je vreden narodovega zaupanja. — Na Spodnjem Štajarskem kandidira župnik Žičkar, vnet prijatelj delavskih stanov. Brez dvojbe zmaga. Na Goriškem je dr. Gregorčič voljen v peti skupini. V Istri je padel krščanski kandidat dr. Laginja proti nekemu Lahu; v Trstu so tudi zmagali Lahoni. Nabergoj je ostal v manjšini. Na Koroškem zmagajo nemški nacionalci. Krščanski kandidat ostane v manjšini. V obče moramo reči, da se je najlepše izkazala Kranjska dežela in da zasluži Ljubljana med vsemi večjimi avstrijskimi mesti — prvo in najbolj častno mesto. Zivela bela Ljubljana! Zivela krščanska delavska organizacija!

Na Dunaju in na Dol. Avstrijskem so v peti skupini z velikansko večino zmagali kršč. soc. z vsemi devetimi kandidati proti zvezanim soc. dem. in liberalcem. Živeli!

„Delavec“ štev. 6 je prinesel zopet kopico zabavljic proti cerkvi in duhovščini. No, saj to ni nič novega, kajti „Delavec“ in njegova žena „Svoboda“ sta tako le zato luč sveta zagledala, da blatita vse, kar je svetega; koristi delavstva so njima tako deveta briga, in še ta „briga“ je le zunanja. Zato me v njem ni družega zanimalo, kakor: „Cerkvene pristojbine za Štajersko“ in „tercijalski groši“. Čudna reč, sem si mislila, prebravši prvo, in ni mi hotelo v glavo, zakaj pravični „Delavec“ ne pove, kdaj so bile te postave skovane. Meni se kar tako zdi — če so sploh kdaj bile, da so bile še ob tistem času, ko je delavec celi dan za 5 kr. delal. Če se nisem zmotila, naj izvoli rudeča gospoda napraviti račun, koliko bi dotična vsota po vrednosti sedanjega znašala, katero naj radi svoje pravičnosti s prihodnjo „trobento“ razglasi. No, pa ker pred drugimi duri tako radi pometate, prebrskajmo še Vaše smeti nekoliko. Če človek vaše „cunje“ prebira, bi res kmalu verjel, da vas je sama ljubezen, ali, kakor nekateri pravijo, samo srce, pa — temu ni tako! Dokazov za to imamo „cele koše“, evo vam le jednega: Dr. R. Jakobi je vaš bratec, ki ste ga v Ljubljani kot volilnega moža ponujali, in ta bratec je tako usmiljen, da je moji tovarišici — katero mu na željo predstavim, kadar hoče — ko je prišla k njemu dva zoba izdret po navadnem načinu (ne brez bolečin!) na zahtevo računa nekako milostno odgovoril: „E, nič več kakor pet kron, nič več!“ Odgovorite, če je pravično, za delo, ki je trajalo največ deset minut, zahtevati vsoto, za katero je morala ona, kot priprosta delavka, najmanj štiri dni delati, in to od moža, ki si upa reči, da je prijatelj delavcev, in posestnik dveh hiš, mej tem ko nobeden zdravnik v Ljubljani, kar

iz skušnje vem, ne računi od jednega zoba več kot jedno krono, dasi niso ljudski prijatelji, kot vaš Roman. Toraj on, ki je socialni demokrat, sme računati kakor hoče, mej tem ko mora duhovnik, ki je, kakor on, po šolskih klopeh hlače trgal, poročati — po Vašem — za celih 21 kr. in mrliča naj spremi k pogrebu še tako daleč, za lepih 10 kr. in pol! Vprašam le: kje je tista, pri vas tako razbohnana pravica? Mar mislite, da so dela usmiljenja le za vaše nasprotnike? Zakaj le duhovnikom vse pretehtate, mej tem ko vsakovrstnih ljudskih pijavk in oderuhov niti ne omenite!? Meni se zdi, da vam je to le pot, po kateri mislite ljudstvo od duhovnikov odtrgati, pa — motite se! Če vam sem ter tja kak omahljivec, ki na vse strani kima, na limanice sede, nič ne dá, dober tek vam! — Zdaj pa še o „tercijalskih groših“. Dopisnik iz Savinje se jezi, ker se zidajo cerkve, stavijo marmornati oltarji itd., ki stanejo tisoč in tisoč kmetskih žuljev in „tercijalskih grošev“. Toda, le počasi, gospod dopisun! Če se vse to dela, dela se na čast Njemu, od katerega vse imamo, torej le malo vračujemo, kar se nam v obilnosti dá! Zakaj pa tudi ne poveste, kako romajo vsak mesec svitle kronice preslepljenih in zapeljanih trpinov v nikdar nasitene žepe vaših voditeljev, od katerih nimajo družega, kakor da jih hodijo slepit in jim lagat, ali z drugo besedo: da jih vodijo za nos! Izvozite gnoj izpred svojega praga, potem pridite in pometajte tuje smeti!

Kat. r. a.

Iz Idrije. V nedeljo, dne 21. februarja t. l. je napravila tukajsna katol. del. družba predpustno veselico, katere čisti dohodek 41 gld. 72 kr. je bil oddan za cesar Franc-Jozefovo dijaško ustanovo vodstvu tukajsne c. kr. rudniške ljudske šole. Obisk na veselici je bil ogromen. Ves vspored se je lepo izvršil. Igrokaz »Sveta Elizabeta« je jako ugajal. Posebna zahvala gre gospoj Val. Travnovi, ki se je jako trudila, da je vodila omenjeni igrokaz od poskušanj do predstave in je priredila potrebnih historičnih oblek. Imeli smo pri tej veselici dve novi spremembi na lastnem odru, katere so nalašč za to igro napravili neumorno delavni odborniki: Kolar, Mavrin in Brus.

Volilni shod v Zg. Kašlji dne t. 14. m. sprejel je resolucijo za kršč. socialnega kandidata. Ker vem, da je „Glasnik“ vedno s prostorom v zadregi, zato ne bodem nedeljskega volilnega shoda obširno opisoval. Splošna naša sodba je, da bode le pogosti shodi predramil našo ljudstvo ter mu pokazali njegove sovražnike. Upati smemo, da bode shod tudi vplival na prihodnje volitve, na katere se naši višnjevi rudečkarji krepko pripravljajo.

Volilec V. skupine.

Socijalno-demokratska volilna svoboda. „Arbeiter-Freund“ poroča, da so imeli socialni demokratje v Judenburgu neki shod po § 2, na katerem je nek govornik priporočal „sodrugom“ sledeče: Vsak zaveden sodrug naj pri vseh onih, od katerih kupuje svoje potrebščine, t. j. pri pekih, čevljarjih, gostilničarjih i. t. d. zahteva, da volijo socijalno-demokratsko, sicer naj nič več pri njih ne

kupuje. Ali ni to lepo, popolnoma v smislu prave „svobode“? Kaj, ko bi se pri nas dobil kedo, ki bi rekel: ako boste volili socijalne demokrate, izgubite delo? To bi bil vrišč, in vendar bi bilo ravno tisto, kar zahtevajo socijalni demokrati sami. Srečna prihodnja država, v kateri se ima baje izvrševati socijalno-demokratična svoboda!

Iz Medvoda. Judovski socijalno-demokratični agitator je srečno odnesel pete, vendar nismo popolnoma na zgubi. Njegov učenec V. Z. se je popolnoma navzel njegovega duha. Kakšen mož je to, naj priča sledeča zgodba. Te dni je umrl kovač iz medvodske tvornice. Ljudje so ga hodili kropiti; zvečer pride tudi Z., stopi k odru in trikrat izreče te-le besede: „Groza, v imenu J. Kr. ti rečem: vstani!“ Za to nepopisno obnašanje so ga hoteli fantje ven vreči in le mrličeva navzočnost jih je zadrževala. Pričujoče ženske so zbežale iz hiše. — Nedavno niso hoteli delati štirje tesarji in zato so bili odslovljeni v 14 dneh. To je vendar grozno. Nobene prave potrebe ni za nedeljsko delo, in delavca, ki hoče nedeljo praznovati in posvečevati, vržejo na cesto.

Dvaundvajset ur z ledom zasut je bil delavec Matija Suštarsič iz Jezice dne 1. svečana. Zasuli so ga kaznenci iz prisilne delavnice in se govori, da so iz hudobije to storili. Kričal je, pa niso hoteli nehati metati. Drugi dan so morali tovarniški delavci ves led iz luknje skopati, da se gospodje nadzorniki sami prepričajo, če je zadosti napolnjen vsak prostor, ki je odločen za led. In pri tem se oglasi zasuti delavec. Drugi dan je zopet delal, kaznenci so se pa norčevali z njim. Tako tedaj delajo kaznenci.

Naznanilo.

Članom I. ljubljanskega delavskega konsumnega društva se naznanja, da bode občni zbor dne 21. t. m. v domu rokodelskih pomočnikov (Komenskega ulice), ne pa v mestni dvorani.

Odbor.

Čast domačemu obrtu!



Svoji k svojim!

Preč. duhovščini in sl. občinstvu se priporočam v izdelovanje

vsakovrstne obleke po zelo nizki ceni z dobro postrežbo

Fr. Pavšner

krojač

Valvazorjev trg št. 4

v Ljubljani.

Jakob Oblak,

podobar in pozlatar,

v Ljubljani, Križevniške ulice št. 7
priporoča svojo obrt občinstvu, zlasti duhovščini in mizarjem.

urar

LUKA VILHAR

urar

Vodnikove ulice št. 4

priporoča veliko zalogo trpežnega, ličnega blaga po najnižjih cenah.

Fr. Breskvar

Knjigovez Pred škofijo št. 6

se priporoča obilnemu naročevanju. Vzlasti ima v zalogi mnogo trpežnih, lepih platnic za knjige družbe sv. Mohorja. Izdeluje vsakoršne, tudi najfinejše platnice. Prevezava misale. Priporoča platnice za Pletersnik-Wolfov slovar 1 zv. — 90 kr., z vezavo vred 1 gld. 40 kr., platnice za Dom in Svet po 70 kr., z vezavo 1 gld. 20 kr.

Josip Cvetrečnik,

sobni slikar

v Ljubljani, Karlovska cesta 2

24-5

se priporoča.

Kdo pije

Kathreiner

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Prihodnja številka Glasnika izide 25. marca.